

[Frode Jakobsen.]

system, således at der slet ikke fastsættes et bestemt beløb til Rask-Ørsted Fondet, men at pengene bevilges på finansloven år efter år. Jeg forstår desværre, at der i Rask-Ørsted Fondets bestyrelse ikke har været ubetinget begejstring for den ændring. Grunden må vel være en vis mistillid til folketingets forståelse af videnskabens krav, og den skepsis er måske heller ikke ubegrubelig; forskningen har kæmpet med trange kår; men så må det være vor opgave at gøre den mistillid til skamme.

Derfor skal jeg anbefale undervisningsministerens lovforslag til vedtagelse.

Kolbjørn: Statens almindelig Videnskabsfond, som behandles sammen med lovforslaget vedrørende Rask-Ørsted Fondet, er jo adskilligt yngre end dette. Det var i 1952, at tinget vedtog oprettelsen af dette fond og dertil bevilgede 2 mill. kr. årlig. Alligevel har loven om videnskabsfondet måttet ændres ikke mindre end 3 gange. Alle gange er rådighedssummen forhøjet. Det beløb, der er fastsat i loven af 1962, der ikke er fuldt 4 år gammel, er 6 mill. kr. årlig. Alligevel har det været nødvendigt i indeværende finansår med finansudvalgets tilslutning at få forhøjet beløbet med 3,5 mill. kr., således at årets rådighedssum udgør 9,5 mill. kr.

Det er på baggrund af vanskelighederne ved at fastsætte en sum, som kan dække de opgaver, der af sagkyndige inden for området og ministeriet skønnes modne til løsning, at det nu er foreslået, at loven ikke længere skal rumme en bestemt rådighedssum, men at beløbene skal fastsættes på de årlige finanslove, dog under den forudsætning, som fondets bestyrelse har lagt megen vægt på, at hvad der ikke af det én gang bevilgede måtte blive forbrugt i det pågældende år, stadig henlægges til senere anvendelse.

Den højtærede minister har i bemærkningerne til lovforslaget og i sin fremsættelsestale redegjort for en række forhold, der ligger bag ved de stigende krav til dette

videnskabsfond, og for sandsynligheden af, at der kan forventes stadig større krav til berettigede opgaver.

Mit parti er af den opfattelse, at det på den foreliggende baggrund kan være rimeligt ikke i loven at fastsætte et bestemt beløb, som faktisk ikke bliver overholdt, men at fastsætte beløbet på de årlige bevilningslove.

Der er siden lovens første vedtagelse sket det, at der bruges en stadig større del af de summer, der stilles til rådighed, til videnskabeligt apparatur. Det har man tidligere haft opmærksomheden henvendt på, og for nogle år siden sikrede man sig, at særlig kostbart apparatur forblev fondets ejendom, således at det fortsat vil blive anvendt, selv om den forsker, der oprindeligt havde brug for det til en begrænset opgave, ikke længere har særlig anvendelse derfor.

Jeg skal med disse bemærkninger og under henvisning til det ved fremsættelsen oplyste på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Conrad Kofoed: Lovforslaget om Rask-Ørsted Fondet, hvorefter midlerne fremtidig skal søges på finansloven, hvor de søges forhøjet fra 1,1 mill. kr. til 1,5 mill. kr., og revisionen af loven udskydes til 1968-69, kan vi tiltræde. Vi synes, det er en praktisk fremgangsmåde, og derfor har vi ikke noget at indvende derimod.

Lovforslaget om Statens almindelige Videnskabsfond er fremsat med stort set samme motivering, nemlig som i 1962 de stedfundne mærkbare løn- og prisstigninger samt det øgede antal ansøgninger om bevilninger til apparatur. Rådighedsbeløbet ønskes altså forhøjet. Det er siden 1952 sket i 1958 og i 1964. Beløbet var i 1952 2 mill. kr., og nu er vi oppe på 9,5 mill. kr.

Da vi i 1962 havde lovforslaget til behandling, blev det i bemærkningerne fra udvalget anført, at det beløb af rådighedssummen, der ikke brugtes i det enkelte år, kunne overføres til senere anvendelse. Dette er nu indføjet i lovforslaget. Når man ser